

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 05.08.2014

C(2014) 5701 final

VERSIUNE PUBLICĂ

Acest document este pus la dispoziție numai în scop informativ.

Obiect: **Ajutorul de stat SA.38347 (2014/N) – România**

Schema de credite la export pe termen scurt

Stimate Domn,

I. PROCEDURA

1. În urma contactelor din faza de prenotificare, România a notificat, la 30 mai 2014, o schemă de credite la export pe termen scurt (denumită în continuare „schema”), menită să furnizeze pe piața publică servicii de asigurare a creditelor la export pe termen scurt în situațiile în care acoperirea riscurilor de credit la export pe piața privată este temporar indisponibilă.
2. Schema respectivă intră sub incidența Comunicării Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt¹ (denumită în continuare „Comunicarea din 2012 privind creditele la export”), adoptată în decembrie 2012. Autoritățile române intenționează să considere drept temporar neasigurabile pe piața privată anumite riscuri comerciale și politice suportate de cumpărători stabiliți în țările enumerate în anexa la Comunicarea din 2012 privind creditele la export, în conformitate cu dispozițiile de la punctul 18 literele (b) și (c) din comunicarea respectivă.

---

¹ JO L 392, 19.12.2012, p. 1.

Dlui Titus CORLĂȚEAN
Ministrul Afacerilor Externe
Aleea Alexandru 31, Sector 1
RO-011822-BUCUREȘTI

II. SITUAȚIA ACTUALĂ A PIEȚEI ASIGURĂRILOR CREDITELOR LA EXPORT PE TERMEN SCURT ÎN ROMÂNIA

3. Potrivit autorităților române, criza financiară a afectat în mod diferit economiile statelor membre ale UE comparativ cu economiile țărilor OCDE, ceea ce a condus la creșterea sau la scăderea limitelor de subscriere impuse de asigurătorii privați. Autoritățile române observă faptul că asigurătorii privați acoperă mai ales riscurile bazate pe cifra totală de afaceri realizată la export și, „în mod excepțional”, operațiunile de vânzare către un singur cumpărător extern sau cele aferente unui singur contract cu un singur cumpărător (așa-numita „acoperire a unui singur risc”). Din cauza faptului că asigurătorii privați ai creditelor la export au diminuat limitele de credit pentru diferite state membre și/sau țări membre ale OCDE și/sau nu oferă polițe de asigurare pentru un singur risc, exportatorii români care desfășoară operațiuni solide din punct de vedere financiar se pot confrunta cu situația în care nu sunt acoperiți împotriva riscurilor asociate partenerilor lor situați în aceste țări.
4. Autoritățile române susțin că au făcut toate demersurile necesare pentru a determina dacă sunt disponibile în România servicii de acoperire a riscurilor menționate la punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export și au ajuns la concluzia că acoperirea acestor riscuri nu este disponibilă.
5. Banca de Export-Import a României, EximBank S.A. (denumită în continuare „EximBank”), care este „asigurătorul de stat”, adică agenția română oficială care realizează operațiuni de asigurare a creditelor la export cu sprijinul, în numele și în contul statului, a contactat mai întâi asigurătorii privați Coface și Euler Hermes.
6. Alegerea acestor asigurători s-a bazat pe faptul că, potrivit unui studiu al Comisiei², există 3 asigurători mari, respectiv *Euler Hermes*, *Atradius* și *Coface*, care în prezent domină piața asigurărilor de credite pe termen scurt și ocupă poziții dominante pe această piață în aproape toate statele membre ale UE³. Întrucât numai Coface și Euler Hermes (nu și Atradius) au sucursale autorizate în România, s-a presupus că piața creditelor la export pe termen scurt din România este dominată de acești asigurători.
7. Însă Euler Hermes a afirmat în răspunsul trimis că emite polițe de asigurare pentru un singur risc numai „în mod excepțional”⁴, în timp ce de la Coface nu s-a primit niciun răspuns.
8. Prin urmare, Eximbank a hotărât să consulte Autoritatea de Supraveghere Financiară (denumită în continuare „ASF”) și Uniunea Națională a Societăților de Asigurare și Reasigurare din România (denumită în continuare „UNSAR”),

---

² „Study on short-term trade finance and credit insurance in the European Union” (Studiu privind finanțarea comerțului și asigurările de credit pe termen scurt în Uniunea Europeană), februarie 2012, studiu elaborat de International Financial Consulting Ltd la cererea Comisiei.

³ Pagina 11 din studiu, la care se face trimitere în nota de subsol 2. Euler Hermes, Atradius și Coface sunt societăți cunoscute drept „cele 3 mari” în mediul asigurărilor creditelor pe termen scurt.

⁴ „...asigurăm [...] în mod excepțional «single transaction»”.

care au informat-o că asigurătorii privați Groupama și Garanta formează un duopol pe piața asigurărilor de credite din România (deținând fiecare o cotă de piață de aproximativ 49 %). Din răspunsurile furnizate de ASF și UNSAR rezultă că Euler Hermes și Coface nu sunt prezente pe piața asigurărilor de credite din România.

9. EximBank a trimis apoi solicitări de informații societăților Groupama și Garanta. Numai Garanta a răspuns, afirmând că nu acoperă riscul de credit comercial.
10. În cele din urmă, la cererea Comisiei, EximBank a solicitat, de asemenea, societății Euler Hermes informații cu privire la principalii actori de pe piața românească pentru cele două riscuri temporar neasigurabile pe piața privată în cauză și pentru creditele la export pe termen scurt în general.
11. La 6 mai 2014, la mai bine de o lună de la trimiterea întrebării respective societății Euler Hermes, Comisia a fost informată de către autoritățile române că Euler Hermes nu a răspuns.
12. Prin urmare, autoritățile române susțin că a fost demonstrată existența unei disfuncționalități a pieței care îi împiedică pe exportatorii români să obțină acoperire pe piață pentru riscurile menționate la punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.
13. Pentru a acoperi această presupusă deficiență de pe piața privată a creditelor la export pe termen scurt și pentru a da posibilitatea exportatorilor români să acopere riscurile temporar neasigurabile pe piața privată, România a decis să instituie schema.

III. DESCRIEREA SCHEMEI

3.1 Obiectiv

14. Pentru motivele explicate la considerentele (4)-(13) de mai sus, autoritățile române au ajuns la concluzia că acoperirea pentru riscurile indicate la punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, respectiv:

- 1) riscurile pe termen scurt la care sunt expuse întreprinderile mici și mijlocii (denumite în continuare „IMM-uri”) cu o cifră de afaceri anuală totală a exporturilor care nu depășește 2 milioane EUR și
- 2) acoperirea unui singur risc cu o perioadă a riscului (care include durata de fabricație și durata de rambursare) de cel puțin 181 de zile și de mai puțin de doi ani,

nu este disponibilă în România pe lângă asigurătorii privați de credite la export.

15. Prin urmare, obiectivul schemei este furnizarea de servicii de asigurare a creditelor la export pe termen scurt pentru exportatorii stabiliți în România cu

privire la riscurile indicate la punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.

3.2 Organismul de implementare și temeiul juridic

16. Temeiul juridic național al schemei notificate este:

- 1) Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea EximBank;
  - 2) Hotărârea de Guvern nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de EximBank în numele și în contul statului;
  - 3) Norma privind asigurarea pe termen scurt a riscurilor nonpiață și a riscurilor temporar nonpiață⁵.
17. Operațiunile de asigurare a creditelor la export în conformitate cu schema sunt realizate de asigurătorul de stat EximBank, care are competența de a acționa atât ca bancă comercială, cât și ca asigurător, în nume propriu, precum și în numele și în contul statului român. Scopul Eximbank este de a oferi finanțare, garanții și asigurări întreprinderilor stabilite în România, în vederea promovării dezvoltării unor proiecte prioritare, a IMM-urilor și a tranzacțiilor internaționale.

3.3 Produse oferite în cadrul schemei

18. EximBank va asigura creanțele rezultate din tranzacțiile de export de bunuri și servicii împotriva riscurilor neasigurabile pe piața privată (riscuri nonpiață) și a riscurilor temporar neasigurabile pe piața privată (riscuri temporar nonpiață), pe o perioadă de asumare a riscului mai mică de doi ani (care include durata de fabricație și durata de rambursare).
19. Conform legislației române⁶, EximBank are deja competența de a acoperi riscurile pe termen scurt care sunt temporar neasigurabile pe piața privată, în conformitate cu punctul 18 litera (a) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export⁷⁸.
20. Autoritățile române ar dori să extindă activitățile EximBank, astfel încât aceasta să poată acoperi, de asemenea, riscurile temporar neasigurabile pe piața

---

⁵ Publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 21, 13.1.2014.

⁶ Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 208, 16.12.2013, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 21, 13.2.2014.

⁷ Adică riscurile pe termen scurt în una sau mai multe țări pe care Comisia decide să le elimine temporar de pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată, deoarece capacitatea pieței asigurărilor private este insuficientă pentru a acoperi toate riscurile justificabile din punct de vedere economic în țara sau țările în cauză. Comunicarea Comisiei de modificare a anexei la Comunicarea Comisiei către statele membre privind aplicarea articolului 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt (JO C 372, 19.12.2013, p. 1) a eliminat temporar Grecia de pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piața privată.

⁸ Nu este necesar ca statul membru să notifice Comisiei acoperirea riscurilor specificate la punctul 18 litera (a) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.

- privată, în conformitate cu punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.
21. Asigurarea acoperă maximum 85 % din pierderile suportate în perioada de prelivrare sau de postlivrare ca urmare a unor riscuri politice și/sau comerciale. Perioada de așteptare este de 90 de zile.
22. Polița de asigurare poate acoperi exporturile realizate prin intermediari sau operatori economici asociați în cazul în care documentele prevăd obligația intermediarului/operatorului economic asociat de a plăti exportatorului în funcție de plățile primite de la cumpărătorul extern. Plata se consideră efectuată de îndată ce și la nivelul la care suma respectivă a fost primită de către intermediar/operatorul economic asociat.
23. Pierdere asigurată în perioada de prelivrare este reprezentată de costurile de producție până în momentul producerii riscului, din care se scad veniturile încasate, inclusiv veniturile obținute din revânzarea bunurilor care nu au fost livrate și din vânzarea materiilor prime aferente exportului, fără a depăși însă valoarea exportului asigurat.
24. Pierdere asigurată în perioada de postlivrare este reprezentată de valoarea facturilor neîncasate, fără a depăși limita de credit aprobată.
25. EximBank acoperă, în cadrul schemei, atât riscurile comerciale, cât și pe cele politice. Eximbank poate acoperi doar riscurile politice, cu condiția ca riscurile comerciale să fie garantate prin alte mijloace.
26. Polița de asigurare nu acoperă:
- 1) exportul bunurilor înscrise în așa-numita „Listă a mărfurilor de export” care nu pot beneficia de instrumentele de susținere a comerțului extern puse la dispoziție de EximBank;
  - 2) exporturile efectuate fără deținerea licențelor sau a autorizațiilor necesare;
  - 3) livrările efectuate către persoane fizice sau operatori economici asociați care au calitatea de cumpărători finali;
  - 4) livrările efectuate de către exportator pe riscul său;
  - 5) pierderile:
    - datorate unui litigiu între asigurat și debitor, întemeiat pe nerespectarea de către asigurat a termenilor și condițiilor contractuale⁹;
    - care depășesc limita de credit aprobată de EximBank;
    - înregistrate ulterior anulării de către EximBank a limitei de credit și
    - reprezentând dobânzi pentru întârzierea plății sau penalități.
27. Asigurarea intră în vigoare la data semnării poliței de asigurare, dar nu înainte de plata primei.

---

⁹ În acest caz, polița de asigurare se suspendă până la soluționarea litigiului în favoarea asiguratului.

28. Moneda poliței de asigurare este RON sau altă monedă liber convertibilă.

3.4 Domeniu de aplicare și eligibilitate

29. În ceea ce privește acoperirea riscurilor definite la punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, întreprinderile stabilite în România au dreptul să solicite asigurarea creditelor la export în cadrul schemei, indiferent de sectorul sau grupul de produse în cauză, precum și de originea produselor/serviciilor exportate, cu condiția ca aceste întreprinderi să fie IMM-uri cu o cifră de afaceri anuală totală a exporturilor care să nu depășească 2 milioane EUR sau cu condiția ca aceste întreprinderi să ceară „acoperirea unui singur risc”.
30. Exportatorii care solicită asigurarea creditelor la export nu ar trebui să facă obiectul unor proceduri de insolvență. În plus, nu ar trebui să existe niciun litigiu între exportator ca pârât și Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală sau EximBank.
31. Autoritățile române introduc criterii specifice pentru acoperirea riscurilor temporar neasigurabile pe piața privată în general, precum și criterii specifice pentru acoperirea riscurilor definite la punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, cum ar fi:
- 1) în cazul în care există o relație de afaceri cu un cumpărător, exportatorul trebuie să aibă un istoric pozitiv în materie de plăți;
  - 2) rapoartele de informare cu privire la un cumpărător nu trebuie să indice un istoric incoerent în materie de plăți;
  - 3) ratingul financiar al unui cumpărător trebuie să fie acceptabil¹⁰;
  - 4) Exportatorul trebuie să furnizeze dovezi că doi dintre cei mai importanți asigurători de credite la export au refuzat să subscrie riscurile aferente operațiunii subiacente.
32. EximBank nu va interveni decât acolo unde piața nu funcționează corespunzător, și anume în cazurile în care sectorul privat nu are capacitatea de a oferi o acoperire obișnuită pentru riscul de credit. EximBank nu va oferi acoperire decât pentru exportatorii cărora le-a fost refuzată acoperirea de către un asigurător privat. Fiecare exportator care solicită acoperire trebuie să furnizeze o declarație, semnată de un reprezentant autorizat al întreprinderii exportatoare, referitoare la refuzul acoperirii de către sectorul privat.

3.5 Nivelul de remunerare

33. Remunerarea statului român pentru riscurile asumate în cadrul schemei va fi asigurată prin rate ale primei stabilite astfel încât să se îndeplinească cerințele prevăzute în secțiunea 4.3.3., la punctele 22-25 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.

---

¹⁰ Pentru debitorul care nu are un rating emis de o agenție internațională de rating sau un rating alocat de o bancă din țara sa, EximBank poate atribui un rating, pe baza informațiilor disponibile publicului în țara debitorului.

34. Stabilirea prețului pentru acoperirea oferită de EximBank include prima „safe-harbour” prevăzută la punctul 23 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.
35. Remunerația care trebuie plătită de către exportator EximBank este o primă care acoperă atât riscurile politice, cât și pe cele comerciale. EximBank va efectua propria evaluare cu privire la riscurile asociate cumpărătorului extern.
36. Se va aplica următorul nivel al primelor, în funcție de bonitatea globală a cumpărătorului și de durata perioadei riscului:

Categoria de risc, astfel cum este definită în Comunicarea din 2012 privind creditele la export	Prima totală anuală
Excelent	0,51 % - 1,299 %
Bine	0,825 % - 2,049 %
Satisfăcător	1,575 % - 4,149 %
Slab	3,675 % - 7,449 %

37. Prima totală anuală include și un comision de administrare.

3.6 Buget și durată

38. România a indicat că bugetul schemei este de 35,65 milioane RON (aproximativ 8 milioane EUR).
39. Schema notificată acoperă perioada cuprinsă între data aprobării schemei de către Comisie și 31 decembrie 2016. Nicio nouă poliță de asigurare nu se semnează după această dată.

3.7 Transparență și raportare

40. România s-a angajat să publice informații cu privire la schemă, specificând toate condițiile aplicabile, pe site-ul oficial al Eximbank. România va prezenta în fiecare an un raport anual privind utilizarea schemei, în conformitate cu secțiunea 4.3.4. din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.

IV. EVALUARE

4.1 Existența ajutorului de stat

41. Conform articolului 107 alineatul (1) din tratat, „sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”.

42. Asigurarea creditelor la export este efectuată de asigurători de stat, prin urmare implică resurse de stat. Implicarea statului poate conferi asigurătorilor și/sau exportatorilor un avantaj selectiv și ar putea, astfel, denatura sau ar putea amenința să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.
43. În ceea ce privește ajutorul pentru asigurătorul de stat, în secțiunea 3.2. punctul 12 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export se precizează că, dacă asigurătorii de stat au anumite avantaje comparativ cu asigurătorii de credite privați, e posibil să fie vorba de ajutor de stat. În acest context, EximBank deține un avantaj, întrucât statul îi garantează împrumuturile și pierderile. Avantajul deținut de Eximbank în ceea ce privește riscurile asigurabile pe piața privată afectează comerțul cu servicii de asigurare a creditelor din cadrul Uniunii. Această situație conduce la variații în ceea ce privește acoperirea riscurilor asigurabile pe piața privată în diferite state membre. Acest lucru denaturează concurența în rândul asigurătorilor din diferite state membre și are efecte secundare asupra schimburilor comerciale din cadrul Uniunii, indiferent dacă sunt vizate exporturile în cadrul Uniunii sau exporturile în afara Uniunii¹¹.
44. În ceea ce privește ajutorul acordat exportatorilor, în secțiunea 3.2. punctul 14 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export se afirmă că avantajele pentru asigurătorii de stat sunt, de asemenea, transferate uneori asupra exportatorilor, cel puțin parțial. Aceste avantaje pot denatura concurența și schimburile comerciale și constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Cu toate acestea, în cazul în care s-au întrunit condițiile pentru asigurarea creditelor la export pentru riscurile asigurabile pe piața privată, astfel cum sunt prezentate în secțiunea 4.3. din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, Comisia va considera că nu s-a transferat asupra exportatorilor niciun avantaj necuvenit.

4.2 Conformitatea cu Comunicarea din 2012 privind creditele la export

45. Comisia a analizat dacă schema notificată respectă condițiile prevăzute în Comunicarea din 2012 privind creditele la export.

---

¹¹ În hotărârea pronunțată în cauza C-142/87, *Regatul Belgiei/Comisia* ([1990] Rec., p. I-959, a se vedea punctul 35), Curtea a statuat că nu numai ajutoarele pentru exporturile din cadrul Uniunii, ci și ajutoarele pentru exporturile în afara Uniunii pot afecta concurența și schimburile comerciale din cadrul Uniunii. Ambele tipuri de operațiuni sunt asigurate de asigurătorii de credite la export, iar ajutorul pentru ambele tipuri de operațiuni poate afecta, prin urmare, concurența și schimburile comerciale din cadrul Uniunii.

i) Separarea situațiilor financiare între riscurile asigurabile pe piața privată și riscurile neasigurabile pe piața privată

46. Conform secțiunii 4.1 punctul 15 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, dacă asigurătorii de stat au un avantaj comparativ cu asigurătorii de credite privați, astfel cum se descrie la punctul 12 din Comunicare, aceștia nu trebuie să asigure riscurile asigurabile pe piața privată. În cazul în care asigurătorii de stat sau sucursalele acestora doresc să asigure riscurile asigurabile pe piața privată, trebuie să se garanteze faptul că, acționând astfel, aceștia nu beneficiază în mod direct sau indirect de ajutoare de stat. În acest scop, aceștia trebuie să dețină un anumit nivel de fonduri proprii (o marjă de solvabilitate, inclusiv un fond de garantare) și provizioane tehnice (o rezervă de egalizare) și trebuie să fi obținut autorizația necesară în conformitate cu Directiva 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă, alta decât asigurarea de viață¹². Aceștia trebuie, de asemenea, cel puțin să țină evidențe separate privind administrarea și evidențe financiare distincte pentru asigurarea în numele statului sau cu garanția statului a riscurilor asigurabile pe piața privată și a riscurilor neasigurabile pe piața privată, pentru a demonstra că nu beneficiază de ajutor de stat pentru activitatea de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată. Situațiile financiare pentru activitățile asigurate în numele asigurătorului trebuie să fie conforme cu Directiva 91/674/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1991 privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare¹³, astfel cum a fost modificată.
47. În cazul de față, EximBank acoperă doar riscurile neasigurabile, toate operațiunile de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată fiind lăsate în sarcina pieței private.
48. În plus, funcționarea schemei se bazează pe principiul autosuficienței. În principiu, primele percepute în cadrul schemei acoperă cererile de despăgubire și costurile de administrare.
49. Întrucât nu asigură riscurile asigurabile pe piața privată, Eximbank nu trebuie să țină evidențe separate privind administrarea pentru schemă sau evidențe financiare distincte pentru asigurarea în numele statului sau cu garanția statului a riscurilor neasigurabile pe piața privată.

---

¹² JO L 228, 16.8.1973, p. 3–19.

¹³ JO L 374, 31.12.1991, p. 7.

ii) Indisponibilitatea acoperirii

50. Conform punctului 37 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, *„dovezile de care dispune în prezent Comisia sugerează că există o lacună de piață în ceea ce privește riscurile menționate la punctul 18 literele (b) și (c) [și anume riscuri pe termen scurt suportate de IMM-uri cu o cifră de afaceri totală anuală a exporturilor care nu depășește 2 milioane EUR și acoperirea unui singur risc cu o perioadă a riscului de cel puțin 181 de zile și de mai puțin de doi ani pentru cumpărători stabiliți în țările enumerate în anexa la Comunicarea din 2012 privind creditele la export] și că aceste riscuri sunt, prin urmare, riscuri neasigurabile pe piața privată”*.
51. Pentru țările enumerate în anexa la Comunicarea din 2012 privind creditele la export, statul membru poate demonstra caracterul neasigurabil pe piață al riscurilor menționate la punctul 18 literele (b) și (c) prin furnizarea unor dovezi suficiente privind indisponibilitatea acoperirii riscurilor pe piața asigurărilor private.
52. Schema în cauză oferă servicii de asigurare a creditelor la export pe termen scurt pentru exportatorii români cu privire la debitorii stabiliți în toate țările. În ceea ce privește țările care nu figurează în anexa la Comunicarea din 2012 privind creditele la export, astfel de riscuri sunt „neasigurabile” în sensul comunicării, iar susținerea de către stat a asigurării acestora este conformă cu Comunicarea din 2012 privind creditele la export.
53. Astfel cum s-a menționat la considerentele (5)-(11) de mai sus, autoritățile române au oferit principalilor asigurători și brokeri de credite ocazia de a furniza dovezi cu privire la disponibilitatea acoperirii riscurilor în cauză în România. Asigurătorii de credite respectivi nu au furnizat însă informații în măsură să demonstreze faptul că acoperă tipurile de riscuri pe care dorește să le acopere România¹⁴.
54. În conformitate cu punctul 38 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, Comisia consideră că riscurile specificate la punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export sunt temporar neasigurabile pe piața privată din România.

iii) Stabilirea prețului adecvat

55. Pentru a reduce la minimum eliminarea de pe piață a asigurătorilor de credite privați, trebuie prevăzută în contractul de asigurare a creditelor la export o primă adecvată¹⁵ pentru asumarea riscurilor. În acest scop, primele medii acordate în cadrul schemelor susținute din resurse publice trebuie să fie mai

¹⁴ Conform punctului 38 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, *„În cazul în care asigurătorii creditului vizați nu oferă statului membru sau Comisiei informații cu privire la condițiile acoperirii și la volumele asigurate pentru tipul de risc pe care statul membru dorește să îl acopere în termen de 30 de zile de la primirea cererii statului membru în acest sens sau în cazul în care informațiile furnizate nu demonstrează că în statul membru respectiv acoperirea pentru riscul vizat este disponibilă, Comisia va considera că riscul este temporar neasigurabil pe piața privată.”*

¹⁵ Se consideră că prețul este adecvat în cazul în care se percepe prima minimă (prima „safe-harbour”), astfel cum este stabilită în tabelul de la punctul 23 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.

mari decât primele medii percepute de asigurătorii privați de credite pentru riscuri similare. Această cerință garantează eliminarea treptată a intervenției statului, deoarece prin aplicarea primei mai mari se va garanta faptul că exportatorii revin la asigurătorii privați de credite de îndată ce condițiile de piață le permit să facă acest lucru, iar riscul devine din nou asigurabil pe piața privată.

56. În cadrul măsurii notificate, Eximbank va aplica principii în materie de stabilire a prețului conforme cu secțiunea 4.3.3. din Comunicarea din 2012 privind creditele la export. Prima care trebuie plătită de exportator EximBank este o primă care acoperă atât riscurile politice, cât și pe cele comerciale.
57. Comisia consideră că nivelul primelor aplicate de Eximbank, care depind de bonitatea globală a cumpărătorului, sunt adecvate și conforme cu Comunicarea din 2012 privind creditele la export. Prima totală anuală minimă percepută de Eximbank include prima „safe harbour” prevăzută la punctul 23 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.
58. Prima totală anuală include și un comision de administrare.
59. În consecință, Comisia consideră că modul de stabilire a prețurilor de către EximBank respectă condițiile stabilite în secțiunea 4.3.3. din Comunicarea din 2012 privind creditele la export pentru riscurile asigurabile pe piața privată care beneficiază de o exceptare temporară.

iv) Calitatea acoperirii și principiile de subscriere

60. Comunicarea din 2012 privind creditele la export indică, de asemenea, în secțiunile 4.3.1., 4.3.2. și 4.3.4., condițiile și principiile care trebuie îndeplinite în materie de calitate a acoperirii, subscriere, transparență și raportare.
61. România se angajează să aplice principiile enunțate la punctul 20 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export. Aceasta înseamnă că asigurătorul de stat Eximbank trebuie să asigure o calitate a acoperirii oferite corespunzătoare standardelor pieței. Mai precis, numai riscurile justificate din punct de vedere economic vor fi acoperite.
62. Procentul maxim de acoperire a pierderilor oferit de Eximbank va fi de 85 % pentru riscurile comerciale și cele politice, iar perioada de așteptare va fi de 90 de zile, respectându-se astfel condițiile stabilite la punctul 20 din Comunicarea din 2012 privind creditele la export.
63. Pentru a se asigura faptul că, în cadrul schemei, nu sunt acoperite operațiunile riscante din punct de vedere financiar, Eximbank va efectua propria evaluare a riscurilor cu privire la riscurile asumate asociate cumpărătorului extern. Pe baza acestei evaluări, vor fi acoperite doar riscurile legate de cumpărătorii solizi. Prin urmare, informațiile privind creditele constituie o condiție prealabilă pentru subscrierea riscurilor pe termen scurt în cadrul schemei, nefiind acceptată acoperirea cumpărătorilor cu întârzieri la plată.

64. În plus, Comisia remarcă faptul că EximBank va publica pe site-ul său internet informații privind schema instituită pentru riscurile menționate la punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, indicând toate condițiile aplicabile și permițând, astfel, asigurătorilor privați de credite și oricărui alt actor de pe piață care dorește să intre pe piață să vadă activitatea de piață pe aceste segmente speciale.
65. În fine, România va prezenta rapoarte anuale privind evoluția condițiilor pieței și utilizarea produselor oferite în cadrul schemei.
66. Prin urmare, sunt îndeplinite condițiile enunțate în secțiunile 4.3.1., 4.3.2. și 4.3.4. privind calitatea acoperirii, principiile de subscriere, transparența și raportarea.

v) Concluzie

67. În lumina considerentelor de mai sus, Comisia concluzionează că schema îndeplinește toate cerințele relevante prevăzute în Comunicarea din 2012 privind creditele la export.

V. DECIZIA

Schema este compatibilă cu piața internă până la 31 decembrie 2016. Prin urmare, Comisia a decis să nu ridice obiecții împotriva măsurii.

Comisia reamintește autorităților române că, în conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din tratat, orice intenție de modificare sau schimbare a schemei trebuie să-i fie notificată.

România va prezenta, la sfârșitul fiecărui an, un raport cu privire la riscurile care sunt considerate temporar neasigurabile pe piața privată, în conformitate cu punctul 18 literele (b) și (c) din Comunicarea din 2012 privind creditele la export, și care sunt acoperite în cadrul schemei, precum și cu privire la utilizarea schemei.

În cazul în care această scrisoare conține informații confidențiale care nu trebuie divulgate unor părți terțe, vă rugăm să informați Comisia cu privire la acest lucru în termen de cincisprezece zile lucrătoare de la data primirii sale. În cazul în care Comisia nu primește o cerere motivată în termenul stabilit, se va considera că sunteți de acord cu divulgarea către terți și cu publicarea textului integral al scrisorii, în versiunea lingvistică autentică, pe site-ul internet:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>

Cererea dumneavoastră trebuie trimisă prin scrisoare recomandată sau prin fax la adresa:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
MADO 12/59
B — 1049 Bruxelles
Belgia
Nr. fax: +32 2 296 12 42

Cu deosebită considerație,
Pentru Comisie,

Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte